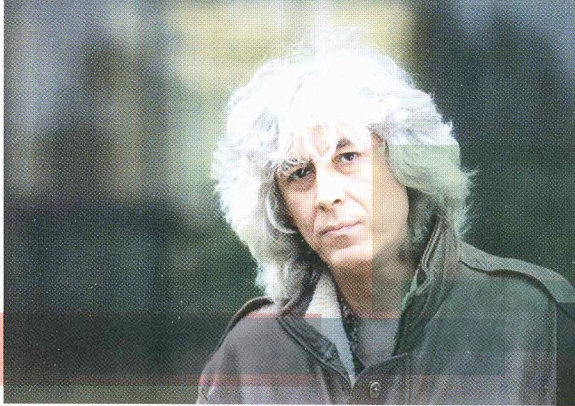

Λουκιανός Κηλαηδόνης

Γεννήθηκε στην Κυψέλη. Σπούδασε αρχιτέκτονας αλλά ποτέ δεν άσκησε το επάγγελμα, καθώς από πολύ νωρίς τον κέρδισε η μουσική. Παρ'ότι ξεκίνησε μέσα στα λαϊκά ακούσματα όπως αυτά είχαν διαμορφωθεί μέσα από τους συνθέτες της δεκαετίας του '60, πολύ γρήγορα άρχισε να διαγράφει μια πιο προσωπική πορεία, η οποία είχε να κάνει τόσο με τα βιώματά του (μουσικά, κινηματογραφικά, κοινωνικά) στα χρόνια του '50, όσο και με τη διάθεσή του να μιλήσει μια δική του σύγχρονη γλώσσα. Ήδη υπογράφοντας τη μουσική αλλά και τραγουδώντας τα «Μικροαστικά», πάνω σε στίχους του Γιάννη Νεγρεπόντη προτού ακόμα τελειώσει η δικτατορία, δίνει το προσωπικό στίγμα της γραφής του στο τραγούδι. Το 1976, ηχογραφώντας την «Μέντια λουζ», ως ένα σάουντρακ μιας υποθετικής ταινίας «φίλμ νουάρ» από τα χρόνια του '50, θαρρείς και οριοθετεί τις μουσικές του αναφορές. Παράλληλα, κάνει αισθητή την παρουσία του στο χώρο του μουσικού θεάτρου, γράφοντας τη μουσική και τα τραγούδια για τις περισσότερες επιθεωρήσεις του «Ελεύθερου Θεάτρου» (και αργότερα της «Ελεύθερης σκηνης»). Το 1978, στο δίσκο «Είμαι ένας φτωχός και μόνος κάου μπού», γράφοντας πια και τους στίχους των τραγουδιών του, οδηγείται σε μια απόλυτα προσωπική μυθολογία σε ότι αφορά τον τρόπο έκφρασης των τραγουδιών του (στίχοι-μουσική-ερμηνεία). Μέχρι το 1990, ηχογραφεί τέσσερις ακόμα προσωπικούς δίσκους («Ψυχραιμία παιδιά», «Χαμηλή πτήση», «Τραγούδια για κακά παιδιά» και «Γιατί θα γίνω μαραγκός») που μεταφέρουν αυτή την τραγουδιστική μυθολογία, στα νεώτερα χρόνια και αποτελούν τον κορμό των τραγουδοποιητικών του δραστηριοτήτων.

Παράλληλα βέβαια, εξ ίσου σημαντικό ρόλο στις δραστηριότητές του παίζουν η μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο αλλά και η οργάνωση ζωντανών εμφανίσεων με απόλυτα προσωπική αντίληψη... Με αφετηρία μια συναυλία στο Θέατρο του Λυκαβηττού την «Τετάρτη 27 Ιουλίου 1982»-η εικόνα της, θα μεταφερθεί σ' ένα από τα πιο γνωστά τραγούδια της εποχής -η σχέση του με τον κόσμο αλλά και η αντίληψή του για το ρόλο και τις επιλογές της ζωντανής μουσικής, θα κορυφωθούν με το «Πάρτυ στη Βουλαγμένη» -μια διοργάνωση που θα χαρακτηριστεί ως το «ελληνικό Γούντστοκ»-το καλοκαίρι του '83. Τα κατοπινά χρόνια, αυτές οι ενασχολήσεις του, θα εξελιχθούν σε μια μεγάλη σειρά θεαμάτων, σε κλειστούς και ανοικτούς χώρους,

Ομιλητής: Γιοργός Θεοδορίδης
Τραγουδιστής: Λύρας Δηροσθένης- Ηώ Σαΐς
Μουσική επιμέλεια-Πιάνο: Άρης Ζλάκος
Ακορντεόν: Άννα Λάτση

Δισκογραφία: Η ΉΛΙΑ ΜΑΣ (1970), ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΛΩΣΤΗ (1971), ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΑ (1973), ΑΙ ΛΑ ΜΑΘ' ΙΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (1975), ΜΕΝΤΙΑ ΛΟΥΖ (1976), ΠΕΡΙ ΙΑΤΟΣ (1976), ΕΙΜΑΙ ΞΝΑΣ ΦΤΩΧΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΚΛΟΥΜΠΟΥ (1978), ΨΥΧΡΑΙΜΑ ΠΑΙΔΙΑ (1979), ΧΑΜΗΛΗ ΉΓΗΣΗ (1982), ΓΛΩΣΣΟΜΑΕΣΤΡΟ (1984), ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΚΑΚΑ ΠΑΙΔΙΑ (1986), ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΠΩ ΜΑΡΑΦΚΟΣ (1990), ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ (2001 και 2008-β' έκδοση)

* Γεωλαμζάνοντε οι ηωώτες ηχουοσσήσεις των δίσκων που ητογράσε, ως ουνθέτης ή κα ως ητιουοσνός.

Τα τραούδια που ακούγονται :

ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΣΙΝΕΜΑ, Από το δίσκο «Είμαι ένας φτωχός και μόνος κλούμπου» Πρώτη εκτέλεση: Βίκυ Μοσχολιού. Ο ΛΚ: το πρωτοσχορδίσσε στην «Χαμηλή ήγηση».
Ο ΕΡΓΕΝΗΣ, Στίχο: Γιάννης Νεγρεπόντης. Από το «Υποσαστικά» **ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΜΙΑΣ ΜΑΙΡΗΣ (ΜΑΙΡΗ ΠΑΝΑΠΙΩΤΑΡΑ)** Σομμένο για την επιθεώρηση «Της Ελλάδος το κάγκελο» («Ελεύθερο στήθος» Καλοκαίρι 1981) Πρώτη ηχογράφιση: Αφροδίτη Μάνου, στο δίσκο «Χαμηλή ήγηση» **ΕΝΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ** Από την «Χαμηλή ήγηση» **ΝΥΧΤΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ** Λίστη «Χαμηλή ήγηση» **ΚΟΜΙΚ** Από το δίσκο «Γαίθε γίνω ιερσάνκος» **ΚΑΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΤΗΣΕΙ,** Από το δίσκο «Είμαι ένας στωικός και μόνος κλούμπου» **ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΜΕ ΚΥΡΙΟΙ;** Από την «Χαμηλή ήγηση», **ΤΟ ΜΑΤΣ,** Από το δίσκο «Ψυχραιμία παιδά», **ΟΤΑΝ Η ΠΟΛΗ ΚΟΙΜΑΤΑΙ,** Από το δίσκο «Είμαι ένας στωικός και μόνος κλούμπου», **Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ,** Σομμένο να την επιθεώρηση «Το τραμ το τελευταίο», («Ελεύθερο Θέατρο», Καλοκαίρι 1976) **ΜΗ ΧΤΥΠΑΣ Σ' ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΚΛΕΙΣΤΟ,** Στίχο: Γιάννης Ελευθερίου. Πρώτη εκτέλεση: Μανώλης Μητσιάς. Από το δίσκο «Η πόλη μου» **ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ,** Στίχο: Νίκος Γκάτσος. Πρώτη εκτέλεση: Μανώλης Μητσιάς. Από το δίσκο «Κόκκινη κλωστή».